

بحران بشردوستانه

یک میلیون کودک در هائیتی با ناامنی شدید غذایی روبه‌رو هستند

بحران کمبود ۷۰ درصدی بودجه یونیسف برای حمایت از کودکان آسیب پذیر

[شهرزند] با تداوم خشونت مسلحانه و شرایط اقتصادی، خطر قحطی در هائیتی در حالی افزایش می‌یابد که خانواده‌ها به لبه پرتگاه رسیده‌اند. یونیسف تخمین می‌زند که بیش از یک میلیون کودک در هائیتی با سطوح بحرانی ناامنی غذایی روبه‌رو هستند. تداوم خشونت مسلحانه، آوارگی‌های مکرر و عدم دسترسی کافی بشردوستانه همچنان خانواده‌های آسیب‌پذیر را تهدید می‌کند؛ در حالی که خطر قحطی نیز سایه افکنده است. به‌طور کلی، یونیسف تخمین می‌زند که ۲۰۸۵ میلیون کودک - یا یک چهارم کل جمعیت کودکان در هائیتی - بر اساس آخرین به‌روزرسانی طبقه‌بندی یکپارچه مراحل امنیت غذایی (IPC) که این هفته منتشر شد، با سطوح بالایی از ناامنی غذایی در سراسر کشور روبه‌رو هستند. خانواده‌ها همچنان با کمبود شدید مواد غذایی و سطوح بالای سوء تغذیه حاد دست و پنجه نرم می‌کنند.

والدین دیگر نه مراقب کودکان هستند و نه مراقب تغذیه آنها

گیتا نارایان، نماینده یونیسف در هائیتی، گفت: «ما با سناریویی مواجهیم که در آن والدین دیگر نمی‌توانند به دلیل خشونت‌های مداوم، فقر شدید و بحران اقتصادی مستمر، از فرزندان خود مراقبت و به تغذیه آنها توجه کنند. اقدامات نجات‌دهنده، مانند غربالگری کودکان در معرض خطر تحلیل رفتن و کوتاهی قد و اطمینان از دسترسی کودکان دچار سوء تغذیه به درمان‌های دارویی، برای نجات جان کودکان مورد نیاز است.»

بیش از هشت هزار نفر در هائیتی قحطی زده قطعی هستند

با افزایش ناامنی غذایی، این کشور با یک وضعیت اضطراری رو به رشد بهداشت عمومی و شرایط شبیه قحطی که تخمین زده می‌شود ۸۴۰۰ نفر راحث تأثیر قرار می‌دهد، نیز روبه‌رو است. خدمات بهداشتی در سراسر کشور تحت فشار شدیدی قرار دارند، به طوری که کمتر از ۵۰ درصد از مراکز بهداشتی در پورت-او-پرنس به‌طور کامل فعال هستند و دو سوم از بیمارستان‌های بزرگ دولتی از کار افتاده‌اند.

در مناطق دیگر خشونت، کودکان به غذا دسترسی ندارند

تأثیر کمبود هاب کودکان شدیدتر است، به طوری که مراقبت‌های بهداشتی و درمان‌های نجات‌دهنده به‌طور فزاینده‌ای غیرقابل دسترس شده و کودکان رادر معرض خطر بیشتری از انواع سوء تغذیه و بیماری‌های قابل پیشگیری قرار می‌دهد. در بسیاری از مناطق کشور، خشونت مسلحانه دسترسی کودکان به غذا را محدود کرده است. با وخیم‌تر شدن ناامنی غذایی و ناآرامی‌ها، این بحران منجر به یک بحران تغذیه برای خانواده‌ها شده است.

بحران کمبود ۷۰ درصدی بودجه یونیسف برای حمایت از کودکان آسیب‌پذیر

باین حال، درست زمانی که نیازها افزایش می‌یابد، پاسخگویی به‌طور فزاینده‌ای با کمبود بودجه محدود می‌شود. برنامه تغذیه یونیسف تحت برنامه اقدام بشردوستانه برای کودکان در حال حاضر با کمبود بودجه ۷۰ درصدی مواجه است که توانایی ما را برای دسترسی به آسیب‌پذیرترین افراد محدود می‌کند. یونیسف و شرکای آن در سال ۲۰۲۵ تاکنون، بیش از ۴۰۶۰۰ کودک مبتلا به سوء تغذیه حاد شدید (SAM) را درمان کرده‌اند که تنها ۳۰۶ درصد از ۱۲۹ هزار کودکی راتشکیل می‌دهد که پیش‌بینی می‌شود امسال به درمان نجات بخش نیاز داشته باشند.

بحران مدیریت مرزی موج خانواده‌های افغان بازگشته از پاکستان

فقط طوفان گردوغبار به استقبال آنها می‌رود

تیم ارزیابی امداد اسلامی گزارش می‌دهد که ده‌ها هزار افغان پس از عبور از مرز پاکستان، با شرایط وخیمی در اردوگاه‌های موقت روبه‌رو هستند. بسیاری بدون سرپناه، غذا، پول نقد یا آب وارد افغانستان می‌شوند و خانواده‌ها به ماگتند که مجبور شدند تمام دارایی‌های خود - از جمله حیوانات و وسایل خانه - رها کنند زیرا توانایی بردن آنها را ندارند.

انتظار می‌رود در روزها و ماه‌های آینده خانواده‌های بیشتری وارد مرزهای افغانستان شوند. به گفته آژانس پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR)، از یکم آوریل، حداقل ۴۴ هزار نفر بازگشته‌اند که حدود ۵۸ درصد آنها کودک هستند.

رامین سادات، تهیه‌کننده چند رسانه‌ای امداد اسلامی، بخشی از تیم ارزیابی حاضر در گذرگاه مرزی تورخم در شرق افغانستان بود. او می‌گوید: «من قبلاً هجوم بازگشت مردم در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ را پوشش داده‌ام. اما این موج جدید با هر چیزی که قبلاً دیده‌ام متفاوت است. مردم دسته‌دسته، پوشیده از گردوغبار، سوار بر کامیون‌ها، وارد می‌شوند و بایک مرز بایر و بدون خدمات اولیه روبه‌رو می‌شوند. اولین چیزی که از آنها استقبال می‌کند، یک طوفان شدید و بادی است که گردوغبار را به هوامی برد.»

احتمالاً این هجوم به ازدحام در اردوگاه‌های از قبل پرجمعیت می‌افزاید و این در حالی است که کاهش بودجه جهانی برای کمک‌های بشردوستانه، بسیاری از خدمات ضروری در افغانستان، از جمله مراکز بهداشتی و توزیع مواد غذایی را مجبور به تعطیلی کرده است.

بسیاری از خانواده‌های تازه‌وارد، مسیر فوق‌العاده دشواری را از سراسر پاکستان پشت سر گذاشته‌اند. با شروع باران‌های بهاری و نزدیک شدن به تابستان سوزان، آنها به زودی بادمای شدید مواجه خواهند شد که وضعیت را برای آنها بدتر می‌کند.

۵

حسونا در آخرین پست هایش در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «در مورد مرگ ناگزیر، اگر بمیرم، دوست دارم یک مرگ پر سر و صدا داشته باشم، من نمی‌خواهم فقط یک خبرفوری یا یک شماره در میان یک گروه باشم؛ من مرگی را می‌خواهم که به گوش جهانیان برسد، ردی که جاودانه بماند و تصویری بدون تاریخ انقضا که نمی‌تواند در زمان و مکان مدفون شود».

مردم رادر عکس هایش ثبت کرد. «مقداد جمیل، یکی دیگر از روزنامه‌نگاران ساکن غزه، از مردم خواست که «عکس‌های او را ببینند، سخنان او را بخوانند و از طریق تصاویر و لنز او شاهد زندگی مردم غزه، مقاومت در جنگ باشند.»

بیانیه جشنواره فیلم کن: لبخندش به اندازه سرسختی‌اش جادویی بود

جشنواره فیلم کن در پی شهادت این عکاس ثبت‌کننده مصیبت‌های مردم غزه بیانیه‌ای صادر کرد و در آن نوشت: «ما فیلمی را تماشا کردیم که در آن نیروی زندگی این زن جوان مانند یک معجزه به‌نظر می‌رسید. لبخندش به اندازه سرسختی‌اش جادویی بود... شاهد بر وقوع همه رویدادها، عکاسی از غزه، توزیع غذا با وجود بمب‌ها، عزاداری و گرسنگی. داستان‌ش را شنیدیم، از هر بار ظاهر شدنش خوشحال شدیم، چون زنده بود و برایش ترسیدیم.»

حیدر الغزالی، شاعر فلسطینی در غزه، در پستی در اینستاگرام خود گفت حسونه قبل از کشته شدن از او خواسته بود که هنگام مرگ برایش شعر بنویسد؛ او در توصیف فاطمه از ورود به دنیای پس از مرگ که مهربان‌تر است می‌خواند: «آفتاب امروز آرای نخواهد رساند. گلدان‌ها خود را برای یک مهمان مهربان مرتب می‌کنند. آنقدر روشن خواهد بود که به مادران کمک کند لباس‌هایشان را زودتر خشک کنند و آنقدر خنک که بچه‌ها تمام روز بازی کنند. آفتاب امروز بر هیچ‌کس سخت نخواهد گرفت.»

جهان به دیدن واقعیت در غزه علاقه دارد

فدراسیون بین‌المللی خبرنگاران نیز به سوگ فاطمه پرداخت و تداوم هدف قرار دادن خبرنگاران توسط نظامیان اسرائیل را محکوم کرد و بر لزوم مجازات اسرائیل تأکید کرد. در بیانیه آمده است: «این قتل عام باید متوقف شود.» این نهاد بین‌المللی خواستار تحقیقات مستقل و فوری در مورد قتل خبرنگاران شد. آنتونی بلنکر، دبیر کل اف‌ئی‌اگفت: «با روزنامه‌نگاران در مناطق درگیری باید به عنوان غیرنظامیان رفتار شود و اجازه داده شود کار خود را بدون مداخله انجام دهند. علاقه‌گسترده جهانی به آنچه در غزه اتفاق می‌افتد وجود دارد، اما ما تنها در صورتی می‌توانیم حقیقت را ببینیم که به خبرنگاران اجازه دسترسی به آن داده شود.»

اصلی فیلم است و انتخاب آن می‌توانست نقطه عطفی در حرفه او و فرصتی برای به اشتراک گذاشتن دیدگاهش با جهان باشد. این فیلمساز ایرانی در گفت‌وگو با روزنامه فرانسوی لوموند، فاطمه را با کلماتی تکان‌دهنده توصیف کرد و گفت که او یک خورشید بود. وی افزود: «او جنگ غزه را پوشش می‌داد و گهگاه با ارسال عکس و فیلم با رسانه‌ها همکاری می‌کرد. هر روز صبح از خواب بیدار می‌شدم و فکرمی‌کردم که آیا او هنوز زنده است.»

به نوشته گاردین فیلم داستان مصیبت غزه و زندگی روزمره فلسطینی‌ها را از طریق گفتگوهای ویدئویی بین حسونه و کارگردان روایت می‌کند. همانطور که فارسی توصیف می‌کند، حسونه «چشم‌های من در غزه شد... آتشین و پر از زندگی.» از خنده‌ها، اشک هایش، امیدها و آفسردگی هایش فیلم گرفتیم.»

اگر خودش نمی‌ترسد حق ندارم برای او بترسم

کارگردان این فیلم می‌گوید: «او بسیار با استعداد بود. وقتی فیلم را ببینید متوجه خواهید شد. من چند ساعت قبل از کشته شدن با او صحبت کرده بودم تا به او بگویم که فیلم در کن حضور دارد و از او دعوت کنم.» او می‌گوید که در ترس جان حسونه زندگی کرده است، اما ادامه می‌دهد: «من به خودم گفتم اگر خودش نمی‌ترسد حق ندارم برای او بترسم. من به قدرت او و ایمان تزلزل‌ناپذیرش سنجاق شدم.»

غزه با بیش از ۱۷۰ کشته از سال ۲۰۲۳ تاکنون مرگبارترین جنگ برای خبرنگاران در تاریخ اخیر بوده است، اگرچه برخی تخمین‌ها آمار را تا ۲۰۶ نفر می‌دانند. به گفته وزارت بهداشت غزه، از زمان آغاز بمباران غزه توسط رژیم اسرائیل، پس از حمله به جنوب اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳، بیش از ۵۱ هزار نفر کشته شده‌اند که بیش از نیمی از آنها زن و کودک هستند. از زمان فروپاشی آتش‌بس با حماس در ماه مارس، اسرائیل حملات هوایی مرگبار خود را با قدرت از سر گرفته و حداقل ۳۰ نفر در حملات روز جمعه به شهادت رسیدند.

به نوشته گاردین، روزنامه‌نگاران همکار در غزه با اندوه و خشم به این خبر واکنش نشان دادند که حمله هوایی اسرائیل حسونه را از آنها گرفته است، همانطور که او به مرگ هم‌فکر می‌کرد. انس الشریف، خبرنگار الجزیره مستقر در غزه، گفت: «او کشتار را از لنز خود، در میان بمباران و تیراندازی، ثبت کرد و درد و فرباد

غزه به گور دسته جمعی تبدیل شده است

پزشکان بدون مرز در بیانیه‌ای اعلام کردند: «غزه به گور دسته‌جمعی فلسطینی‌ها و کسانی که به آنها کمک می‌کنند تبدیل شده است.» آمند پازرول، هماهنگ‌کننده اضطراری این سازمان، افزود: «ما هر لحظه شاهد تخریب و جابه‌جایی اجباری کل جمعیت غزه هستیم.» سازمان پزشکان بدون مرز (MSF) هشدار می‌دهد که با از سرگیری و گسترش حملات نظامی ارتش اسرائیل از طریق هوا، زمین و دریا به نوار غزه، فلسطین، آوارگی اجباری مردم و مسدود کردن عمدی کمک‌های ضروری، زندگی فلسطینی‌ها بار دیگر به‌طور سیستماتیک در حال نابودی است. مجموعه‌ای از حملات مرگبار نیروهای اسرائیلی نشان‌دهنده بی‌توجهی آشکار به ایمنی کارکنان بشردوستانه و پزشکی در غزه است. ما از مقامات اسرائیلی می‌خواهیم که محاصره غیرانسانی و مرگبار غزه را فوراً لغو کنند، از جان فلسطینی‌ها، پرسنل بشردوستانه و پزشکی محافظت کنند و همه طرف‌ها آتش‌بس را بازگردانند و حفظ کنند. بر اساس گزارش سازمان ملل، حداقل ۴۹ امدادگر، که بیشتر آنها کارکنان UNWRA، ارائه‌دهنده اصلی کمک‌های بشردوستانه در غزه بودند، از اکتبر ۲۰۲۳ کشته شده‌اند. در آخرین مورد حمله بی‌رحمانه نیروهای اسرائیلی به امدادگران، جسد ۱۵ امدادگر و آمبولانس‌هایی که بر آن سوار بودند، در یک گور دسته‌جمعی در ۳۰ مارس در رفح در جنوب غزه